

Απόφαση του ΠΣΟ της ΑΝΤΑΡΣΥΑ

Κυριακή 7 Ιούνη 2026

Για τις πολιτικές εξελίξεις και για την υλοποίηση της Απόφασης της 6ης Συνδιάσκεψης

1. Οι εξελίξεις του τελευταίου διαστήματος σε διεθνές επίπεδο

Η ιμπεριαλιστική επίθεση ΗΠΑ-Ισραήλ στο Ιράν και η συνεχιζόμενη πολεμική αντιπαράθεση, αποτελεί βασικό στοιχείο των διεθνών εξελίξεων με πολύπλευρες επιδράσεις. Επιδρά καταρχάς στην ασθενικά αναπτυσσόμενη καπιταλιστική οικονομία, ενώ η μεταφορά του αυξημένου ενεργειακού κόστους και των συνέπειών του, προκαλούν νέα αλληπάλληλα κύματα ακρίβειας και πλήττουν το ήδη μειωμένο εργατικό εισόδημα. Επίσης, προωθούνται μαζικές περικοπές κοινωνικών δαπανών (παιδεία, υγεία πρόνοια, στέγαση κ.α.) υπέρ της πολεμικής οικονομίας.

Οι αρνητικές εκτιμήσεις για την παγκόσμια οικονομία ήταν παρούσες και πριν την έναρξη των πολεμικών επιχειρήσεων στο Ιράν. Πλέον, τα τελευταία διαθέσιμα στοιχεία καταγράφουν πτώση ρυθμών ανάπτυξης σε όλες τις μεγάλες καπιταλιστικές οικονομίες, ειδικά στις ευρωπαϊκές.

Η ΕΕ αξιοποιεί την αντιπαράθεση με τη Ρωσία η οποία αντιμετωπίζεται σαν το νέο μεγάλο εχθρό της Ευρώπης που για την αντιμετώπιση του χρειάζεται η στροφή στη πολεμική οικονομία – προετοιμασία και αντίστοιχη αλλαγή των Ευρωπαϊκών κοινωνιών σε ολοένα και περισσότερο αντιδραστικό πλαίσιο. Για μια ακόμη φορά και σε συνθήκες μαζικών περικοπών κοινωνικών δαπανών η ΕΕ δίνει πακτωλό ευρώ στην πολεμική οικονομία και ετοιμάζει νέες ενισχύσεις προς τις μεγάλες επιχειρήσεις.

Οι ΗΠΑ και το Ισραήλ δυσκολεύονται σε Ιράν και Λίβανο. Η παντοδυναμία των ΗΠΑ έχει πληγεί σημαντικά στα μάτια του κόσμου όλου του πλανήτη, από την αντίσταση του λαού σε Ιράν και Λίβανο Παράλληλα μέσα στις ΗΠΑ έχει αναπτυχθεί ένα μαζικό αντιπολεμικό κλίμα. Όπως φάνηκε και από τις μαζικές κινητοποιήσεις της νεολαίας στη Γερμανία για το θέμα της στράτευσης, οι λαοί στη δύση δεν θέλουν να πολεμήσουν.

Επόμενος στόχος των ΗΠΑ είναι η Κούβα. Το σχέδιο επίθεσης απέναντι στον Κουβανικό λαό μπαίνει στην τελική ευθεία. Η επιθετική εξοντωτική πολιτική και το οικονομικό, επιστημονικό, ενεργειακό εμπάργκο μεγάλωνουν. Παράλληλα αναπτύσσεται και προεργασία για στρατιωτική επέμβαση. Σε αυτές τις δύσκολες συνθήκες, χρειάζεται να ενισχύσουμε τις πρωτοβουλίες για να δυναμώσει η διεθνιστική αλληλεγγύη στον Κουβανικό λαό.

Ο ανταγωνισμός για την παγκόσμια καπιταλιστική ηγεμονία μπαίνει σε μια φάση όπου δεν μπορεί να

αποκλειστεί το ενδεχόμενο ενός μεγάλου πολέμου. Αυτό υπογράμμισε και η συνάντηση Τραμπ-Σι. Παράλληλα η ανθεκτικότητα της Κίνας στην επίθεση που δέχθηκε με τους δασμούς και η εμφανής αδυναμία των Αμερικανών να κερδίσουν τον πόλεμο με το Ιράν έχουν δημιουργήσει νέα δεδομένα.

Το θέμα του πολέμου με τις επιδράσεις του σε όλους τους τομείς της οικονομικής, κοινωνικής και πολιτικής ζωής θα αποτελέσει ένα από τα κεντρικά ζητήματα της επόμενης περιόδου. Όλοι ετοιμάζονται για την επόμενη μεγάλη «μάχη», την επόμενη μεγάλη πολεμική κρίση και το γεγονός αυτό προκαλεί ήδη μεγάλες αντιδραστικές αναδιαρθρώσεις στο εσωτερικό των καπιταλιστικών κοινωνιών, με τον πόλεμο και την πολεμική οικονομία να έρχονται στο προσκήνιο της ταξικής και πολιτικής αντιπαράθεσης. Η μεγάλη δυσκολία διαχείρισης της κατάστασης στην οικονομία και της υποχώρησης του δυτικού καπιταλισμού εκδηλώνεται με μια πρωτοφανή πολιτική κρίση, στις χώρες του πυρήνα της καπιταλιστικής Δύσης.

2. Τα μάτια στην Παλαιστίνη

Το ζήτημα της συνεχούς έκφρασης αλληλεγγύης στο λαό της Παλαιστίνης αποτελεί κεντρικό καθήκον για την ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Οι πρωτοβουλίες του March to Gaza και του Global Sumud Flotilla έδειξαν ότι μπορούν να αναπτύσσονται πολιτικές και κοινωνικές πρωτοβουλίες που να εμπνέουν τους λαούς, να δημιουργούν επιπτώσεις στους σιωνιστές, αλλά και να καταδεικνύουν τη συνενοχή των κυβερνήσεων των χωρών NATO και ΕΕ, μαζί και της Ελλάδας.

Οι αποστολές του GSF με την ηρωική στάση των αγωνιστών και αγωνιστριών που συμμετείχαν κατάφεραν να πετύχουν ένα σαφέστατο πλήγμα απέναντι στο Ισραήλ. Η 2^η αποστολή κατάφερε να πέσουν ξανά τα μάτια στον ηρωικό λαό της Παλαιστίνης, να αναδείξει το πραγματικό πρόσωπο του κράτους-δολοφόνου και ανάγκασε μια σειρά αστικές κυβερνήσεις να καταδικάσουν τα πειρατικά ρεσάλτα του Ισραήλ και τα βασανιστήρια. Τα βασανιστήρια των μελών του στόλου έδειξαν σε όλον τον κόσμο τι είναι το Ισραήλ. Το κίνημα αλληλεγγύης στην Ελλάδα στάθηκε δίπλα στους απαχθέντες με διαμαρτυρίες και δυναμική πορεία στην Ισραηλινή πρεσβεία.

Είμαστε ιδιαίτερα περήφανοι-ες που η σ. Χριστίνη Δέση-Λουκά, ο σ. Παντελής Βλάχας, ο Κωστής Πλεύρης και ο Παντελής Λούβρος συμμετείχαν σε αυτές τις αποστολές και με τη στάση τους ανέδειξαν τα ιδανικά για τα οποία παλεύουμε. Οι σύντροφοι/σες μας που ταξίδεψαν προς τη Γάζα, επέστρε-

ψαν νικητές!

Το επόμενο διάστημα χρειάζεται να αναδείξουμε τη στάση της ελληνικής κυβέρνησης και τους βαθιούς δεσμούς και σχέσεις με το κράτος του Ισραήλ, η οποία επιλέγει να συνεχίσει τον σφιχτό εναγκαλισμό με το κράτος-τρομοκράτη και να συρθεί μαζί του στον βούρκο και τα εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας. Γι' αυτό τα πλοκάμια του Ισραήλ πρέπει να κοπούν. Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ, μέσα από την παρέμβαση της σε εργατικά σωματεία και τοπικές κινήσεις, αλλά και αυτοτελώς, θα συμβάλλει σε αγώνες ενάντια: Στην αιματοβαμμένη σχέση του ελληνικού καπιταλισμού με το κράτος τρομοκράτη. Στη αυξανόμενη διείσδυση εταιρειών ισραηλινών συμφερόντων στη χώρα. Σε ερευνητικά προγράμματα στα πανεπιστήμια που υπάρχει συνεργασία. Στην άλωση ολόκληρων περιοχών που χαρακτηρίζονται ως "στρατηγικές επενδύσεις" για χάρη των ισραηλινών επενδυτών!

3. Ο ανταγωνισμός των αστικών τάξεων σε Ελλάδα και Τουρκία

Όπως εκτιμά η πολιτική απόφαση της 6^{ης} Συνδιάσκεψης κρίσιμη πλευρά αποτελεί η ένταση του ανταγωνισμού με την αστική τάξη της Τουρκίας, η οποία μετατρέπει την Ελλάδα σε «στρατηγικό βάθος» του Ισραήλ και el dorado για τις αμερικάνικες πολυεθνικές εξόρυξης στις ΑΟΖ.

Το τελευταίο διάστημα έχουμε σημαντικές εξελίξεις στο πεδίο του ανταγωνισμού των αστικών τάξεων Ελλάδας και Τουρκίας. Η κυβέρνηση Ερντογάν θέλει να προωθήσει στη βουλή νομοσχέδιο που θα αποτυπώνονται τα όρια της Αποκλειστικής Οικονομικής Ζώνης (ΑΟΖ) και της υφαλοκρηπίδας, σύμφωνα με την προσέγγιση της Τουρκίας. Είχε προηγηθεί η ανακοίνωση από την ελληνική κυβέρνηση του «Θαλάσσιου Χωροταξικού Σχεδιασμού» (ΘΧΣ) στο πλαίσιο απαίτησης της ΕΕ όπου αποτυπώθηκαν οι ελληνικές διεκδικήσεις για ΑΟΖ.

Ο έλεγχος της Ανατολικής Μεσογείου, των ενεργειακών πόρων και δρόμων αποτελεί μεγάλο διακύβευμα. Ο άξονας Ελλάδα – Κύπρου – Ισραήλ με την κηδεμονία των ΗΠΑ ρίχνει λάδι στη φωτιά των ανταγωνισμών στην περιοχή. Το Ισραήλ βλέπει την Ελλάδα ως μοχλό πίεσης προς την Τουρκία και από την άλλη το ελληνικό κεφάλαιο επιδιώκει να χρησιμοποιήσει αυτή τη συμμαχία (και τη σύμπραξη με τις ΗΠΑ) για να ενισχυθεί έναντι της Τουρκίας.

Γι' αυτό η κυβέρνηση προωθεί όλο και περισσότερο τη στρατηγική συμμαχία με ΗΠΑ-Ισραήλ. Η στάση του υπουργείου άμυνας είναι χαρακτηριστική με το βαθμό εμπλοκής στο πόλεμο εναντίον του Ιράν και τη δηλωμένη διαθεσιμότητα για στρατιωτική συμμετοχή στα στενά του Ορμούζ στο πλάι του ναυτικού των ΗΠΑ και υπέρ των συμφερόντων των Ελλήνων εφοπλιστών.

Παράλληλα η συμφωνία για τις εξορύξεις στο Ιόνιο και η προετοιμασία εγκατάστασης και μεταφοράς του αμερικάνικου LNG αποτελούν πολύ σημαντικές πλευρές για τα σχέδια του ελληνικού καπιταλισμού. Ειδικά είναι το ζήτημα του κέντρου μεταφοράς του αμερικάνικου LNG προς την ανατολική Ευρώπη αποτελεί ισχυρή πλευρά της αμερικάνικης πολιτικής, στη περιοχή που θα παίζει ρόλο και στον ελληνοτουρκικό ανταγωνισμό.

Επιπλέον η κυβέρνηση της ΝΔ, που έχει μεγάλη πολιτική φθορά, θέλει να στρέψει την προσοχή

του κόσμου στα ελληνοτουρκικά, όπου ο Μητσοτάκης πουλάει το αφήγημα του κατάλληλου ηγέτη.

Η εργατική τάξη σε Ελλάδα, Τουρκία και Κύπρο δεν πρέπει να γίνει θυσία για τα κέρδη του κεφαλαίου. **Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ στηρίζει τον κοινό διεθνιστικό αγώνα των εργατικών τάξεων και των λαών σε Ελλάδα και Τουρκία**, την πάλη για την ειρήνη στην περιοχή ενάντια στους καπιταλιστικούς και ιμπεριαλιστικούς ανταγωνισμούς. επιδιώκουμε την οικοδόμηση σχέσεων με τις επαναστατικές διεθνιστικές οργανώσεις στην Τουρκία και όλη την περιοχή. Θα πάρει **πρωτοβουλίες που στοχεύουν στον εργατικό διεθνισμό, την κοινή πάλη και την ειρήνη μεταξύ των λαών της περιοχής.**

4. Για την αντιδραστική αναδιάρθρωση του πολιτικού συστήματος στην χώρα

Η φθορά της κυβέρνησης και η κρίση του πολιτικού συστήματος εντείνεται από τις συνέπειες που έχει η πορεία της εγχώριας οικονομίας, την ληστεία του ΟΠΕ-ΚΕΠΕ και τα σκάνδαλα. Το αφήγημα για μια χώρα πιο παραγωγική, πιο σύγχρονη, πιο ισχυρή, δεν πείθει τα εργατικά, λαϊκά στρώματα που συντρίβονται από την ακρίβεια, τους άθλιους μισθούς, τα εξοντωτικά νοίκια, την εργασιακή εκμετάλλευση και το μαπαράζ ιδιωτικοποιήσεων.

Σταθερότητα για την κυβέρνηση σημαίνει συνέχιση και κλιμάκωση της ίδιας αντεργατικής πολιτικής προς όφελος των κερδών του κεφαλαίου και της πολεμικής οικονομίας (η ανανέωση της θητείας του κεντρικού τραπεζίτη Γ. Στουρνάρα είναι συμβολική και χαρακτηριστική).

Η κυβέρνηση της ΝΔ πανηγυρίζει για την «αύξηση των επενδύσεων», όταν αυτές προέρχονται κυρίως από τις ιδιωτικοποιήσεις, τις εργολαβίες και τις απευθείας αναθέσεις παραγωγικών τομέων και υπηρεσιών που εντάσσονταν στη δημόσια σφαίρα. Παράλληλα, με εξοργιστικό τρόπο, καμαρώνει για τη «γρήγορη αποκλιμάκωση του δημόσιου χρέους με τον πιο ταχύ ρυθμό στον πλανήτη» και την πρόωρη αποπληρωμή του (καλοπληρωτές στην πλάτη του λαού). Ισχυρίζεται ότι «για κάθε 1 δισεκατομμύριο που αποπληρώνουμε γλιτώνουμε 30 εκατ. ευρώ». Να διευκολύνουμε δηλ. τους δανειστές, ξεζουμίζοντας τους εργαζόμενους με τα ματωμένα πλεονάσματα. Για να μην ξεχνάει βέβαια και τους εγχώριους τραπεζίτες ο Πιερρακάκης κορδώνεται για τα νέα «θαλασσοδάνεια» στο κεφάλαιο *«το 2019 η πιστωτική επέκταση προς τον ιδιωτικό τομέα ήταν αρνητική, στο 0,4%. Την περίοδο 2022-2025 η Ελλάδα είχε μέσο ετήσιο ρυθμό πιστωτικής επέκτασης προς τις επιχειρήσεις 10,9% ετησίως».*

Παράλληλα η κυβέρνηση φέρνει το νέο αντιρατσιστικό νόμο ενάντια στο άσυλο, τον τρίτο κατά σειρά μέσα σε ένα χρόνο!! προβλέποντας διαδικασίες απελάσεων εξπρές, φυλακίσεις. Πρακτικά δεν υπάρχει καμία δυνατότητα νομιμοποίησης πρόσφυγα που θα βρεθεί στη χώρα! Διαφορετικά παραμονεύουν τα στρατόπεδα συγκέντρωσης που δημιούργησε η κυβέρνηση.

Σε αυτό το πλαίσιο, μορφοποιούνται οι τάσεις συντηρητικής-αντιδραστικής αναδιάρθρωσης του αστικού πολιτικού συστήματος. Τα δύο νέα κόμματα (ΕΛΑΣ και Ελπίδα Δημοκρατίας) έχουν έντονη αναφορές και ταυτοτικό στίγμα τον «πατριωτισμό»

μαζί με μπόλικη δημιουργική ασάφεια και τετριμμένες κοινολογίες (που θα μπορούσε να αποδεχτεί κάθε συστημικό κόμμα) και θέλουν να προβάρουν τη φανέλα της εναλλακτικής λύσης απέναντι στη ΝΔ και τον Μητσοτάκη.

Το κόμμα Τσίπρα (ΕΛΑΣ), στοχεύει στην βαθύτερη ανασύνθεση της «αριστεράς» της αστικής διαχείρισης, σε μια ανοιχτά αστική «αριστερά» χωρίς υποκρισίες και δεσμεύσεις σε διακηρύξεις. Θα προκαλέσει άμεσα διεργασίες, ρήξεις, αποσχίσεις, διάλυση ή μεγαλύτερη κονιορτοποίηση στον αστερισμό των λεγόμενων προοδευτικών, δημοκρατικών δυνάμεων και των πολλαπλών διασπάσεων του κυβερνητικού ΣΥΡΙΖΑ του 2015. Ο ΣΥΡΙΖΑ είναι κόμμα υπό αναστολή, η Ν.Ε.Α.Ρ. διασπάστηκε, το ΠΑΣΟΚ με τον δισυπόστατο εαυτό συνεχίζει να τολαντεύεται ανάμεσα στην κριτική συμπίεση με τη ΝΔ και το «δεξιό, ακραίο» κέντρο που έχει διεκδικητές και το κόμμα Τσίπρα και το κόμμα Καρυστιανού. Το κόμμα Καρυστιανού (Ελπίδα για Δημοκρατία) αποτελεί ένα αρχηγικό μόρφωμα με εθνικοπατριωτικό στίγμα. Προβάλλει ως κεντρικό στοιχείο την ηθική αγανάκτηση και την αντιδιαφθορά και έχει πολύ συντηρητικές θέσεις στα κρίσιμα ζητήματα.

Και τα δύο κόμματα (ΕΛΑΣ και Ελπίδα Δημοκρατίας) μέσα από τις προγραμματικές τους διακηρύξεις συμπίπτουν αρκετά στη στρατηγική του «εκσυγχρονισμένου» καπιταλισμού (συνεχείς επαναλήψεις των λέξεων «ισονομία», «δικαιοσύνη», «αξιοκρατία», «αληθινή δημοκρατία», «παραγωγική ανασυγκρότηση», απογυμνωμένων από το ταξικό τους περιεχόμενο. Καμιά κουβέντα για την οικονομική εκμετάλλευση που γεννά η καπιταλιστική ιδιοκτησία και την ανισότητα, ανισονομία, αδικία και καταπάτηση της δημοκρατίας που γεννά στην κοινωνία η ληστική εκμετάλλευση. Με επικλήσεις για «κάθαρση», «μηδενική ανοχή στη διαφθορά», μπόλικη σκανδαλολογία που θυμίζει έντονα το «βρώμικο 89» αλλά και την επιχείρηση «καθαρά χέρια» στην Ιταλία. Και πως θα έρθει αυτή; Όπως σπεύδουν να μας διαβεβαιώσουν μέσω «αποκατάστασης της λειτουργίας των θεσμών» και όχι μέσω ρήξης με τα συμφέροντα των ισχυρών του πλούτου και της εξουσίας που συνεπάγεται τη ρήξη και ανατροπή των υπαρχόντων θεσμών και νόμων, πάνω στους οποίους γιγαντώνεται η διαφθορά. Είναι επανάληψη του γνωστού παραμυθιού «οι θεσμοί και οι νόμοι είναι καλοί αλλά δεν εφαρμόζονται». Στο λεξιλόγιό τους τα μνημόνια, το δημοσιονομικό σφαγείο της ΕΕ, η αποπληρωμή του χρέους, οι τράπεζες, οι ιδιωτικοποιήσεις, οι αντεργατικοί νόμοι, το ΝΑΤΟ, ο άζοντας με το κράτος δολοφόνο του Ισραήλ και οι πολεμικές δαπάνες απουσιάζουν σκόπιμα διότι προφανώς τα αποδέχονται και θα κινηθούν πλήρως υπό το πλαίσιο τους.

Δεν αποκλείεται ακόμα η διαμόρφωση συμμαχιών και «μετώπων» για μια κυβερνητική λύση χωρίς Μητσοτάκη, με την ίδια πολιτική, ασχέτως επικεφαλής. Στη συζήτηση υπάρχει ακόμη το κόμμα Σαμαρά, ενώ προσφάτως ανακοινώθηκε η επιδίωξη για νέο κόμμα από το Κασσιδιάρη.

Συνολικά, το αστικό πολιτικό κομματικό σύστημα κινείται προς τα δεξιά με ιδιαίτερο στοιχείο του την εμφάνιση νέων «ιδιόκτητων» αρχηγικών κομμάτων, επιδιώκοντας να κλείσουν το κοινωνικό ρήγμα που άνοιξε τα τελευταία χρόνια και να ενσωματώσουν την έντονη κοινωνική δυσαρέσκεια που υπάρχει. Ω-

στόσο η πολιτική κρίση δεν μπορεί να αντιμετωπιστεί εύκολα. Η μετατόπιση από την πολιτική στα πρόσωπα είναι δείγμα της αδυναμίας της αστικής πολιτικής σε όλες τις εκδοχές να προβάλλει μια θετική πολιτική πρόταση.

Η ρευστή αυτή κατάσταση αφήνει σημαντικό χώρο, αριστερού, εργατικού και νεολαϊστικού δυναμικού στο οποίο μπορεί να επιδράσει πιο μαζικά η αντικαπιταλιστική αριστερά.

Από τους «διεκδικητές» αυτού του χώρου, είναι και το ΚΚΕ δεν έχει γραμμή ανατροπής της κυρίαρχης πολιτικής. Εξακολουθεί να κινείται σε μια λογική αγωνιστικών παρεμβάσεων χαμηλών τόνων ενώ κινείται όλο και περισσότερο με πιο κοινοβουλευτικά χαρακτηριστικά και αποφεύγει την κλιμάκωση της ταξικής πάλης και την όξυνση της πολιτικής κρίσης.

Το ΜΕΡΑ25 προσπαθεί, να εμφανιστεί ως πόλος ευρύτερης συσπείρωσης του αριστερού, ριζοσπαστικού δυναμικού. Αποφεύγει το αντικαπιταλιστικό πρόγραμμα μέσω της ανάλυσης ότι η τεχνοφουδαρχία έχει καταργήσει τον καπιταλισμό και η πρόσδοδος το καπιταλιστικό κέρδος, όπως και το στόχο της εξόδου της Ελλάδας από το ΝΑΤΟ, μέσω του αφηρημένου στόχου για διάλυση του ΝΑΤΟ ή και αποχώρηση της Ευρώπης από αυτό.

Η ΛΑΕ και η ΑΡΑΣ διακρίνονται για τον πολιτικό τυχοδιωκτισμό τους. Μέχρι πρόσφατα ήταν με το ΜΕΡΑ25 και την τεχνοφουδαρχία, τώρα με τον λεγόμενο «αντιιμπεριαλιστικό» πόλο, αλλά και με την υποταγή στους συσχετισμούς και στις διοικήσεις στα ΑΕΙ και με εχθρική στάση απέναντι στις αγωνιστικές πρωτοβουλίες.

Στο κέντρο της προσοχής και της παρέμβασής μας είναι οι χιλιάδες αγωνιστές και αγωνίστριες που μένουν μετέωροι, που φαίνεται ότι δεν πείθονται από την αστική «δημοκρατική αντιπολίτευση», ενώ αναγνωρίζουν τα όρια του ΚΚΕ, ή τις αποτυχημένες σοσιαλδημοκρατικές συνταγές του ΜΕΡΑ25. Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ με βάση την πολιτική της πρόταση απευθύνει κάλεσμα στους χιλιάδες αγωνιστές, αγωνίστριες και σε δυνάμεις της μαχόμενης, ανατρεπτικής και αντικαπιταλιστικής αριστεράς, σε όλους όσους παλέψαμε μαζί τα προηγούμενα χρόνια στα κρίσιμα μέτωπα.

5. Η δική μας απάντηση

Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ επικοινωνεί με τις διαθέσεις και την ασφυξία που νοιώθει ο κόσμος ενάντια στην κυβέρνηση και στο πολιτικό σύστημα. Παρεμβαίνει μέσα στο πολύμορφο και αντιφατικό ρεύμα ριζοσπαστικοποίησης, που εκδηλώνεται με μεγάλη δύναμη σε κινητοποιήσεις όπως των Τεμπών, τις διαδηλώσεις για την Παλαιστίνη, στις αντιπολεμικές κινητοποιήσεις, στους μαχητικούς εργατικούς αγώνες. Παράλληλα επιχειρεί να βαθύνει πολιτικά και αγωνιστικά τις λαϊκές διαθέσεις ώστε να δημιουργηθεί ρήγμα στην αστική πολιτική και ανατροπή της επίθεσης και όχι αλλαγή διαχειριστή χωρίς αλλαγή πολιτικής.

Η δική μας απάντηση στις πολλαπλές ανάγκες της περιόδου έχει κέντρο βάρους την **συγκρότηση εργατικού, λαϊκού, ανατρεπτικού πόλου κοινωνικής και πολιτικής αντιπολίτευσης, με στόχευση την αντικαπιταλιστική ανατροπή** της επίθεσης, της

πολιτικής κυβερνήσεων, κεφαλαίου, ΕΕ και της πολεμικής στρατηγικής ΗΠΑ, ΝΑΤΟ στην περιοχή μας.

Σύμφωνα με την 6^η Συνδιάσκεψη, η πρόταση μας συμπεκνώνεται στον πολιτικό στόχο: Παλεύουμε για την ανατροπή της κυβέρνησης της ΝΔ και της πολιτικής του κεφαλαίου και της ΕΕ, ενάντια στην συναίνεση των ΠΑΣΟΚ, ΣΥΡΙΖΑ, ακροδεξιάς Ελληνικής Λύσης. Για να βαθύνει η κρίση του συστήματος, να οδηγήσει σε ρωγμή και ανατροπές της κυρίαρχης πολιτικής, να ανοίξει ο δρόμος για τις επαναστατικές αλλαγές, για την εργατική εξουσία.

Ο στόχος ανατροπής της καπιταλιστικής επίθεσης δεν μπορεί να επιτευχθεί με λογική ανάθεση σε καμία κυβέρνηση που θα κινείται στο πλαίσιο του συστήματος, ούτε κρίνεται κυρίως σε κοινοβουλευτικούς συσχετισμούς και εκλογικά ποσοστά.

Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ, θεωρεί ότι «βάθρα» υλοποίησής του αποτελούν:

A. Ο δρόμος του αγώνα και του ανατρεπτικού εργατικού κινήματος.

Ο μαζικός εργατικός και λαϊκός ξεσηκωμός, με κέντρο ένα ταξικά ανασυγκροτημένο εργατικό και λαϊκό κίνημα, για «ψωμί, δουλειά, ελευθερία, ειρήνη».

- Παλεύουμε για εργατικές κατακτήσεις για τα ζωτικά ζητήματα της εργατικής τάξης: μισθοί, ακρίβεια, εργασιακές σχέσεις, δημόσια κοινωνικά αγαθά, λαϊκές και δημοκρατικές ελευθερίες κ.α.
- Προβάλλουμε πολιτικούς ανατρεπτικούς στόχους. Για δημόσια αγαθά και κρατικοποιήσεις με εργατικό έλεγχο, βαριά φορολογία του κεφαλαίου, απομάκρυνση των βάσεων, διαγραφή του χρέους, έξοδο από το ΝΑΤΟ και την ΕΕ, καμία συμμαχία με το Ισραήλ. Για την ανατροπή της αντεργατικής, πολεμικής, αντιδημοκρατικής εκστρατείας του κεφαλαίου, της πολεμικής οικονομίας και των Προγραμμάτων Σταθερότητας.

B. Προβάλλουμε την ανάγκη για μια άλλη αριστερά, αντικαπιταλιστική και ανατρεπτική.

Παλεύουμε για την ανασυγκρότηση και την συσπείρωση των δυνάμεων της ανεξάρτητης αντικαπιταλιστικής αντιιμπεριαλιστικής επαναστατικής, κομμουνιστικής αριστεράς, που θα θέτει σταθερά την ανάγκη και θα συγκεντρώνει δυνάμεις για συνολικό αντικαπιταλιστικό αγώνα, για την επαναστατική ανατροπή, για τον σοσιαλισμό, κομμουνισμό της εποχής μας.

6. Βήματα για την υλοποίηση της απόφασης της 6^{ης} Συνδιάσκεψης

Ξεχωρίζουμε την ανάγκη μιας πλατιάς πολιτικής καμπάνιας με την απόφαση της 6^{ης} συνδιάσκεψης της ΑΝΤΑΡΣΥΑ με βασικά υλικά που θα βάζουν στο κέντρο τα μεγάλα προβλήματα της εργατικής τάξης (**ακρίβεια, στέγη, ενέργεια, υγεία, κ.α.**) και τους ανατρεπτικούς στόχους. Για την ΑΝΤΑΡΣΥΑ έχει κεντρική σημασία το θέμα του πολέμου, της πολεμικής προετοιμασίας και της Παλαιστίνης.

Οργανώνουμε την μαζική παρέμβαση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ με εξορμήσεις, εκδηλώσεις και άλλες πρωτοβουλίες σε πόλεις και γειτονιές.

Επίσης, προχωράμε σε παρεμβάσεις στην ύπαιθρο

με τις θέσεις της ΑΝΤΑΡΣΥΑ για τους αγρότες.

Οργανώνουμε ανοιχτές συνελεύσεις των επιτροπών της ΑΝΤΑΡΣΥΑ και απευθυνόμαστε στο αντικαπιταλιστικό δυναμικό, ως το τέλος Ιουνίου, για να συζητήσουν πάνω στην απόφαση της συνδιάσκεψης και του ΠΣΟ, να οργανώσουν την πολιτική παρέμβαση και να προγραμματίσουν εκδηλώσεις.

Οργανώνουμε κεντρικές εκδηλώσεις της ΑΝΤΑΡΣΥΑ στην Αθήνα (στις αρχές Ιούλη) αλλά και σε όλες τις μεγάλες πόλεις (ως 20/07).

Ενάντια στην εκλογική αναμονή παλεύουμε για το ξεδίπλωμα αγώνων και πρωτοβουλιών.

Στο επίπεδο του μαζικού κινήματος παλεύουμε μέσα από τα σωματεία, τις εργατικές συλλογικότητες και κινήσεις πόλης, ώστε να αναπτύσσονται αντιπολεμικές πρωτοβουλίες και κινητοποιήσεις, που θα συνδέουν τον πόλεμο με τα ζητήματα των εξοπλισμών, των μισθών και της ακρίβειας.

Κόμβος **αντιπολεμικής παρέμβασης αποτελεί η επίσκεψη του Ρούμπιο, (πιθανά και του Τραμπ) ενόψει και της συνόδου του ΝΑΤΟ στην Άγκυρα στις αρχές Ιούλη.** Μπροστά σε αυτή τη πρόκληση απαντάμε με πλατιά αντιπολεμική αντιιμπεριαλιστική καμπάνια. Στο πλαίσιο του εργατικού-συνδικαλιστικού κινήματος προτείνουμε να οργανωθεί **αντιπολεμική απεργία** την ημέρα της επίσκεψης.

Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ θα συμβάλλει στην νεοσυσταθείσα «Αντιπολεμική Δράση» στην Αθήνα και πανελλαδικά.

Παλεύουμε για την επιτυχία της απεργίας στις 24/6 που έχουν βάλει διάφοροι κλάδοι στον ιδιωτικό τομέα με άξονα τις ΣΣΕ και τα εργατικά ατυχήματα, και την γενίκευσή της στον ιδιωτικό τομέα.

Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ θα μπει αποφασιστικά μπροστά για να καταδικαστούν οι ένοχοι για το ρατσιστικό έγκλημα της Πύλου και της Χίου. Για να γίνουν μεγάλα και ενωτικά συλλαλητήρια για τα τρία χρόνια από το ρατσιστικό έγκλημα στην Πύλο την Παρασκευή 19 Ιούνη στην Αθήνα και σε πολλές πόλεις. Για να μην υπάρξει καμία συγκάλυψη στη δολοφονία των 600 προσφύγων στο ναυάγιο της Πύλου από κυβέρνηση, Λιμενικό, Frontex. Παράλληλα θα συμμετέχουμε στις κινητοποιήσεις ενάντια στην ψήφιση του νέου νόμου ενάντια στο άσυλο.

Παρεμβαίνουμε στο Pride στην Αθήνα και σε άλλες πόλεις. Παλεύουμε για τη δημιουργία από τα κάτω αυτοοργανωμένων μη θεσμικών, χωρίς χορηγούς και κρατικές χρηματοδοτήσεις Pride! Αγωνιζόμαστε ενάντια στον σεξισμό, την ομοφοβία, την τρανσοφοβία, τις γυναικοκτονίες.

Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ θα παρέμβει στις βουλευτικές εκλογές. Σύμφωνα με την απόφαση της 6ης συνδιάσκεψης θα απευθύνει πρόταση κοινής πολιτικής παρέμβασης προς τις δυνάμεις της αντικαπιταλιστικής, ανατρεπτικής Αριστεράς με ανεξαρτησία από ΚΚΕ, ΜΕΡΑ25, ΝΕΑΡ. και ΑΡΑΣ/ΛΑΕ στη βάση της πολιτικής της πρότασης, καθώς και στη βάση προγράμματος και αρχών. Σε αυτή την βάση θα προχωρήσει σε ανάλογες πρωτοβουλίες.

το Πανελλαδικό Συντονιστικό Όργανο

της ΑΝΤΑΡΣΥΑ

Κυριακή 7 Ιούνη 2026